

Sygn. akt V KO 77/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 30 listopada 2016 r.,

w sprawie **A. L.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i inne
wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 4 października 2016 r., sygn. akt III K (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. ,

postanowił

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Ś.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wnioskiem z dnia 4 października 2016 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego A.L. innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że oskarżony jest radcą prawnym i mężem SSR M.S.L., która jest wieloletnim sędzią orzekającym w VIII Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w P. Okoliczność ta w ocenie Sądu może powodować w odbiorze społecznym przekonanie, że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana, zwłaszcza, że przedmiotem sprawy jest popełnienie przestępstwa w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego. Z kolei fakt, że małżonka oskarżonego jest sędzią sądu, do której zwrócili się pokrzywdzeni o interwencję w związku z działaniami jej męża, dodatkowo

uzasadnia twierdzenie, że odbiór społeczny funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości byłyby negatywny.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. może nastąpić, gdy występują faktyczne okoliczności mogące tworzyć przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości wskazane w tym przepisie, jako przesłanka odstępstwa od ustawowych zasad właściwości sądu, prowadzi do stwierdzenia, że uzasadnieniem dla przekazania sprawy na tej podstawie jest sytuacja, gdy obiektywny, postronny obserwator określonego procesu mógłby wyrażać wątpliwości i zastrzeżenia, co do bezstronności sądu i obiektywizmu orzekających w sprawie sędziów. Już sam fakt pojawienia się zastrzeżeń i okoliczności stanowiących ich podstawę, musi zostać oceniony w kontekście przesłanki określonej w art. 37 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 108/13, LEX nr 1425020).

Bez wątpienia sytuacja, w której sędziowie Sądu Rejonowego w P. mieliby rozpoznawać sprawę, w której oskarżonym jest małżonek sędziego tego Sądu, mogłaby uzasadniać w opinii publicznej, w tym także u obiektywnego obserwatora takiego postępowania sądowego, powstanie wątpliwości co do tego, czy sędziowie tego sądu mogą bezstronnie i obiektywnie rozpoznać taką sprawę. Efektem pozostawienia tej sprawy we właściwym miejscowo sądzie mogłaby być sytuacja, w której opinia publiczna kwestionowałaby prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia niezależnie od jego treści. W takiej sytuacji celowe jest aby tego typu podejrzeń co do sposobu rozpoznania zażalenia nie utrzymywać, gdyż nie służy to dobru wymiaru sprawiedliwości. Właśnie do takich sytuacji ma zastosowanie instytucja wskazana w art. 37 k.p.k.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej.